

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko v-č, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravníštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravníštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Demonstracija v Piranu

proti hrvatskim in slovenskim poslancem isterskega dež. zbora in njihov odmev.

Kér so se objavila različna poročila o demonstracijah od dne 10. januarja, katera poročila se ne strinjajo z resnico in ker nam ni bilo mogoče zavrniti ta tendenciozna zavijanja v deželni zbor, objavljamo s tem ves resnični dogodek.

Dne 10. januarja t. l. potovalo nas je osem podpisanih deželnih poslancev s parnikom „Quieto“ iz Poreča v Trst. Zaradi silne viharne burje pa smo morali izstopiti v Piranu, kakor vsi drugi popotniki. Že na parobrodu najeli smo si omnibus, katerega nam je bil radovoljno prišel ponujati voznik Dolce. On nas je spremljal do kavarne „dei Signori“ zato, da ne bi najeli drugih voz, ki so nam bili tudi na ponudbo. Dva nosača prevzela sta našo prtljago, in sicer mož kacij 50 let in deček kacij 16 let, zadnji s črnim znamenjem na obrazu; oba bila sta zelo zadovoljna, da si kaj prislužita.

Na pomolu insultirali so nas piranski „Signori“ infamno. Razgrajalci spremljali so nas iz pomola po vsem mestu in so neprenehoma kričali: „Fora i sciavi!“ „In mar con loro!“ „Farabutti!“ „Abasso Spinčić!“ „Pereat Mandić!“ itd.

V takem položaju se nismo mogli zavstaviti v mestu, toliko manje, ker ni bilo nikjer videti kake straže in ker župan dr. Fragiaco tudi ob času znanih izgrediv zaradi uradnih napisov ni hotel skrbeti za red. Rekli smo vozniku, naj napreže in za nami pride. Pričakovali smo ga na planem, na burji poleg trdnjavijskih zidin.

Ker dlje časa ni bilo voza, poslali smo dečka, ki je nosil prtljago, gledat, da-li pride. Deček se je kmali vrnil s poročilom: „ne, nego gospodje pridejo“ — „no, ma vien i siori“. Voznik res ni prišel. Gotovo so ga razgovorili „signori“. Na mestu njega prišli so ti in nas na razne načine zasramovali in se nam grozili. Mej drugim šel je mimo nas neki Pietro Amoroso in se kmalo vrnil, ne da bi bil sam demonstriral. Prišla sta tudi dva mlajša gospoda

in šla skozi vrata malega ob cesti stoječega poslopja v neki vrt, morda zato, da bi s svoje strani pričakovala voz.

Baš ko sta ta dva prišla po glavni cesti, približalo se je 4 ali 5 drugih po stranski poti tako, da so stali pred nami na cesti. Drugi, ki so bili na strani proti mestu, so kričali in kamenje pobirali.

V tem kritičnem položaju in brez varstva, odločili smo se iti dalje po cesti. Šli smo in spremljala sta nas nosilca prtljage, zasledovali nas pa „signori“, kateri so kričali, žvižgali, zmerjali nas in kamenja metali za nami. To je trajalo skoro pol ure. Starejšega nosilca bili so demonstrantje nekoliko zaustavili, a došel nas je na križpoti, kjer vodi od glavne ceste cesta v Porto Rose. Tu sta izjavila oba nosilca, da nečeta več dalje iti. Ko sta bila plačana, izjavil je starejši, da se skoro boji, povrniti v mesto — „go quasi riguardo tornar in città“. Morali smo torej sami nositi dalje prtljago.

Kmalu sti nas pretekli dve kočiji, jedna zaprta, druga odprta. Opravičeno smo takoj mislili, da so onih 5—6 vozečih se oseb emisarji. Bili so močno zaviti, da bi se jih ne spoznalo. Samo oni so nas mogli videti, da smo nosili prtljago na ramenih, kar je „Piccolo“ poročal že dne 11. januarja.

V Strunjanu smo slučajno naleteli na voz nekega v Trstu nastanjenega Hrvata Brajkovića. Na tem vozu peljala sta se podpisana dr. Stanger in S. Q. Cosulich s prtljago vred do Izole, kjer sta se nadejala dobiti in najeti vozov za vse. Ali tam se jima je na kratko in osorno odgovorilo: „danes ne naprežemo“. Tega si ne moremo drugače razlagati, nego da je bil dotični voznik opozorjen po prej omenjenih emisarjih in je vedel, da mi potrebujemo kočije. Kajti dra. Stangerja in Cosulich ne pozna nikdo v Izoli. Morala sta torej, pustivši prtljago v Izoli, peš hoditi do Kopra, kamor sta dospela popolnoma utrujena.

Nas šest ostalih šlo je peš za njima iz Strunjana. Pred Izolo zvedeli smo od vračajočega se

Brajkovića, da ni bilo mogoče dobiti vozov. Moral smo torej hoditi za svojima tovarišema v mraku, po cesti ob morju, v vedni nevarnosti. Iz Izole brzojavili smo okrajnemu glavarstvu v Koper, pro-seči kočije in asistence in naznanjajoči na kratko, kar se je godilo. Ob tej priliki čule so se tudi v Izoli nekatere psovke proti Slovanom. Tudi jeden prej omenjenih dveh voznikov, ki sta se vračala iz Kopra, zakričal nam je pred Izolo: „fora i sciavi!“

Prišli smo do pred Kopra, ne da bi bili srečali srčno zaželjene pomoči. Pač pa smo zapazili, da sta dva mlada moža prežala za cerkvijo v Semedeli, ki sta, opazivša nas, brzo korakala v mesto; najbrž zato, da naznanita naš prihod svojim zaveznikom. Bila je že tema in mi po 4¹/₂ urni hoji popolnem nezmožni še dalje hoditi. Posilili smo se še in šli, da nam ni bilo treba iti v mesto, po daljši poti še kak kilometer, v kasarno finančne straže pri Sv. Nazariju pred Koprom, kjer smo bili sprejeti najprijaznejše.

Takoj smo pri c. kr. okrajnem glavarstvu pis-meno poizvedovali o osodi naših dveh tovarišev in precej obširno popisali, kar se je dogodilo. Po finančnem stražarju pa smo doznali usteno, da pri okrajnem glavarstvu nič ne vedo o njiju in da so odšli vozovi in žandarmi v Izolo — se ve, za nas prekasno. Ko so se pozno v noč vrnili iz Izole, zvedeli smo, da sta dr. Stanger in Cosulich v varnosti pri nekem v javni službi nabajajočem se Hrvatu v Kopru. Drugo jutro odpeljali smo se vsi s kočijami iz Kopra v Trst.

A čudili smo se vsi, da nas c. kr. okrajno glavarstvo ni še isti večer zaslislalo v kasarni. Sploh tudi pozneje nismo bili zaslislani, izvzemši dvojico nas.

To je resnični opis onega, kar se nam je dogodilo dne 10. t. m. Za to jamčimo s svojo častjo.

Tržaški „Il Piccolo“ je na kratko a z vidnim veseljem popisal ta dogodaj v svoji številki od 11. t. m. in pripoznal demonstracijo v mestu Piranu in izven mesta.

Italijanski poslanci sami pripoznavajo privatno,

Listek.

Jeden večer pri „Našem prijatelju“.

(Spisal Nis Vodoran.)

III

(Dalje.)

Postal sem nemiren, boječ in molčeč; Slavici nisem mogel več tako prostodušno gledati v oči, kakor poprej. Pa tudi ona ni več tako veselo kramljala, kakor navadno, in nekak oblak je senčil njeno krasno čelo.

Bilo je binkoštno nedeljo zvečer. Gostoljubna moja mati povabila je bila gospo Željketovo in Slavico, teto in okrajnega zdravnika s soprogo na večerjo. Sedeli smo — ker je bil zrak prijeten — še dolgo v vrtni lopi. Prinesel sem kitaro in zapela sva s Slavico nekoliko priljubljenih pesmi, potem pa se je vnel živahen pogovor na jedni strani mej okrajnim zdravnikom in mojim očetom, ki sta razpravljala o napredku zdravilstva, na drugi strani pa mej gospami, katere so imele mnogo gradiva nabranega. Jaz sem molčal in tudi Slavica se je malo mešala v razgovor gospej. Tesno mi je bilo pri srcu in gnalo me je na prost zrak. Vstal sem in prosil Slavico, naj se z mano prešeta po vrtu.

Lep večer je bil, a jaz sem bil akoro slep in gluh za vso lepoto in milino njegovo, videl sem le zvezdnato nebo nad seboj in Slavico poleg sebe.

Težak kamen mi je tiščal nemirno srce, in čisto sem se prijemal za vročo glavo. Rad bi si bil olajšal srce z iskreno izjavo, a nedostajalo mi je moči. Tudi Slavica je bila melanholična, tudi njej je branila neka tiha žalost uživati lepi večer. Zaman je dvakrat, trikrat poskušala podnetiti razgovor, potem pa je tiho korakala poleg mene. Slednjič sva se vsela na vrtno klop ob peščeni poti ter molče sedela.

Prijel sem njeno žametasto, mehko roko. Ni mi branila. Pripognil sem glavo ter se s svojimi vročimi ustnicami na lahko dotaknil voljne te roke. Plaho se je ozrla proti lopi, ter rekla:

„Gospod, kaj delate? — Pojdiva nazaj v lopo!“

Vrnila sva se. Prejšnji živahni razgovor v lopi je bil nekoliko potihnil, in ker je prihajalo hladno, šli smo k počitku.

Šel sem k počitku tudi jaz, ali počival nisem. Zastonj sem se prevračal po postelji, spanca ni bilo. Čul in čutil sem močne srčne udarce; kri mi je silila v glavo, in vročina me je mučila. Poklical bi bil mater, pa sem si mislil, ustrašila bi se preveč. Proti jutru obšla me je nekaka omotica, v kateri so me grozne fantazije še huje mučile. Ob strmem gorskem potoku ležali so velikanski kupi strašnih skal, izmej katerih je raslo gosto trnje in robidovje. Na vrhu jednega teh gromad, stala je Slavica ter

mi podajala roko. Plezam in plezam po skalah ves preboden od trnja in robidovja, a ne morem do nje, h kratu se cela gromada poruši. Jaz padem v dolino, krog mene pa se vali silno skalovje. Slavica pa je bila še vedno v višini, kakor prej, ter me je čakala; a mogel nisem drugače do nje, kakor da vse to silno skalovje na kup zmečem. Kolika muka! In ta muka je trajala do belega dne.

Ker me ni bilo k zajutreku, prišla je mati k meni, ter me potem celi dan skrbno lečila. Zvečer je ostala pri meni, dokler nisem zaspal. Drugi dan sem vstal, vendar nisem bil miren, kajti misel na Slavico in bojazen, da bi ne bila moja, ni me zapustila niti za trenutek.

Sklenil sem to mučno neizvestnost končati. Napisal in poslal sem popoldne Slavici to-le pismice:

„Draga gospica! Jutri zjutraj ob šestih pričakoval Vas bodem pri znani klopi na Starem gradu. Rotim Vas pri vsem, kar Vam je milo in drago, pridite, da odločite o moji bodočnosti. Dalje v tej negotovosti ne morem živeti. Bodite mi zdravi i. t. d.“

Prišla je. Dobro znamenje, mislil sem si, in vzbudil se mi je v srcu pogum. Brez uvoda nago-voril sem jo, ko sva se usela na klop:

„Gospica, bolan sem, resno bolan, a zdravje in mir povrniti morete mi le Vi. Je-li Vaše srce še

da se je demonstracija proti slovanskim poslancem vršila v Piranu, pristavljajo pa, da je bila naperjena samo proti nekaterim. Oni pripoznajo tudi, da so bili v Kopru obveščeni o našem prihodu še prej, nego smo mi tje prišli. To jo bilo mogoče samo brzojavno ali po onih 6 ljudeh v 2 kočijah. V „Piccolo della sera“ od 13. januarja zasmehuje se nas, da nismo imeli poguma, iti v Koper.

Pri vsem tem pisala sta dne 13. januarja istočasno poluradna „Triester Zeitung“ in „Piccolo“, da so po uradnih poizvedbah šli slovanski poslanci popolnem nemoteni po Piranu. To je skrajna neresnica. Proti nam so demonstrirali iz pomola po vsem mestu, in sicer ne pobalini, nego signori.

Še večja neresnica je, kar je znani piranski župan dr. Fragiaco baje usteno poročal njegovi ekscelenci gospodu namestniku, da so Piranci zato demonstrirali proti nam, ker da smo provokatorično ogledovali dvojezično tablo na sodnem poslopju. „Piccolo“ sam trdi v svojem dotičnem prvem poročilu, da smo z „riservato e imbronciato“ vedenjem korakali po mestu. In res, hodili smo po pomolu in po mestu, ne da bi se ozirali, in nobeden od nas ni niti videl sodnega poslopja in torej tudi ne table na njem. Nobeden od nas tudi ne ve, kje stoji sodno poslopje! Vsaki čas smo pripravljeni priseči tudi na to.

Demonstracije same pa nadkriljuje še vedenje italijanskih poslancev in italijanskih poslušalcev v seji deželnega zbora dne 17. januarja. Ko se je v tej seji poslanec Spinčić samo dotaknil onih dogodkov in so italijanski poslanci slišali samo besedo Pirano, ustali so vsi, raznovrstno kričali in se je mej drugim prav razločno slišalo, da so rekli posl. Nic. Venier: „Rispettate Pirano!“, posl. dr. Benatti: „Avete avuto quello che meritate!“ in posl. dr. Vergottini: „In altro paese vi avrebbero ucciso!“ Te besede smo slišali: Poslanec Spinčić je nadaljeval svoj govor glasno zahteval, naj se v zapisnik seje upiše besede posl. dra. Vergottinija, katere je govornik ponavljal v italijanskem jeziku in opozoril tudi vladnega komisarja na to svojo zahtevo.

Poslušalci na galeriji ploskali so vsem tem vzklikom in jih odobraval z „bravo!“ „bene!“ ter posebno dru. Vergottiniju glasno pritrdjevali z besedico „si, si!“

Predsednik ni opominjal nobenega poslanca zaradi tega — vladni komisar je molčal.

Poreč, dne 24. januarja 1896.

Cosulich, Jenko, Kompare, Mandić, Spinčić, dr. Stanger, dr. D. Trinajstić, dr. M. Trinajstić.

V Ljubljani, 5. februarja.

Samouprava baje ni nič kaj po volji sedanji vladi. Grofu Badenju ni nič kaj prav, da občine, okrajni zastopi in deželni odbori morejo tudi kaj storiti, kar ni vladi po volji. V ministerstvu notranjih stvari se neki pretresava načrt, kako bi zjedini državna in avtonomna oblastva, to je poslednja menda prvim popolnoma podredili. To bode pa vse-

prosto, in smem li upati, da se združi z mojim v nerazrušno ljubezen? Odgovorite mi in odločite mojo usodo!

„Prosim Vas, gospod, dobro premislite, kaj delate; vsaka lehkomišljenost v tej zadevi bila bi usodna zame“, — rekla mi je z drhtavim glasom.

„Prisezam Ti, Slavica, da brez Te sreče za me ni. Usmili se mi, in reši me neizrečenih muk, v katerih se vijem že več dni.“

Pri teh besedah obrnil sem proseč svoj pogled v njene oči, ter opazil v njih svetle solzice. Daljnega odgovora nisem čakal. Objel sem jo, ter njene solzice osušil z vročimi poljubi.

Sedela sva še dolgo skupaj ter drug drugega osrečevala s sladkimi izjavami, pojasnili in naklepi za prihodnost.

Čez kake tri mesece sva bila mož in žena. Ali stvar ni šla prav gladko. Ko sem očetu odkril, da sem si zbral družico za življenje, s katero se želim zaročiti, ter ga prosil dovoljenja in blagoslova, bil je užaljen ter me je srdito odpravil rekoč:

„To je lepo! Sin zbiraj si nevesto očetu za hrbtom brez njegovega znanja in sveta, in ko je stvar gotova, pa oče daj svoj blagoslov in kar je treba. Na kaj se pa ženiš? Mar na Tvoje magistrstvo? Dobro! Kdor Ti je nevesto izbral, skrbi tudi za Tvojo bodočo družino!“

Dobro me je bil oštel, ali jaz nisem odnehal,

kako težko šlo, kajti upirale se bodo avtonomistične stranke. Celo Poljaki ne bodo zadovoljni, da bi delokrog njih deželnega odbora kaj omejili. Seveda, kar se tiče nas Slovencev, je stvar manjšega pomena. Okrajnih zastopov razen na Štajerskem nimamo, deželna avtonomija je nam jedino na Kranjskem v korist, drugod pa bolj v škodo. Seveda odločneje se je pa nam potegovati za samoupravo občin, ker baš občine igrajo jako važno ulogo v našem narodnem boju. Posebno na Koroškem se v prvi vrsti občine potegujejo za slovenske šole. Na Štajerskem so tudi občine same priborile slovensko ljudsko šolo.

Dr. Lueger ne pride pred sodišče. Državno pravdnštvo je hotelo tožiti dr. Luegerja zaradi nekega govora na nekem ženskem shodu. Državno pravdnštvo je v govoru našlo hudodelstvo, a deželno sodišče je bilo družega mnenja in je stvar odstopilo okrajnemu sodišču. To je že zahtevalo izročitev dr. Luegerja od deželnega zbora. Te dni je pa okrajno sodišče od nadsodišča dobilo nalog, naj zahtevo za izročitev umakne. S tem je stvar končana.

Avstrijski ministri v Budimpešti. Te dni se avstrijski ministri v Budimpešti pogajajo z ogerskimi zaradi pogodbe. K tem pogajanjem je šel tudi minister unanjih stvari. To je pa vzbudilo veliko nevoljo v madjarskih krogih. Časopisi grozno zabavljajo, da se grof Goluchowski meša v stvari, ki njemu niso nič mar. To vpitje je vsekako značilno. Madjari so jako občutljivi za vsako stvar, naša državna polovica se pa zmenila ni, če tudi je Andrassy kot minister unanjih stvari močno uplival na našo notranjo politiko.

Ogerska in Hrvatska. Pri vsaki priložnosti se pokaže, da je razmerje mej Ogersko in Hrvatsko precej nenaravno. Te dni se po ogerskih in hrvatskih listih zopet razpravlja o tem, da se bode po novem ogerskem patentnem zakonu osnovalo skupno sodišče za patentne stvari, v katerem bode tudi pet hrvatskih sodnikov. Ker pa skoro noben hrvatski sodnik madjarščine ne zna, se jim bode dovolilo, svoja poročila sestavljati v nemščini, katere so večji tudi ogerski sodniki. Madjarski listi pa temu z vso odločnostjo ugovarjajo, češ, da bi ne bilo postavno, ko bi se na Ogerskem pri sodišču rabila nemščina. Več hrvatskih listov pa opozarja, da je nepostavna sploh osnova takega sodišča. Hrvatska je samostojna v pravosodnih stvareh in zato se ogerski in hrvatski sodniki ne smejo vkupe stlačiti v noben sodni senat. Seveda vladna stranka hrvatska nima tacihih pomislov, ker je njej kaj malo ležeče na hrvatski avtonomiji.

Tudi ogerska gospodska zbornica misli skleniti, da noben njenih članov ne sme se pogajati za koncesije za grajenje železnic. Če ta sklep res kako veljavo dobi, ne bode brez posledic. Mnogi židovski grajščaki na Ogerskem so se že poganjali za plemstvo, samo da pridejo v gospodsko zbornico. Sedaj ne bodo za to se toliko poganjali. Vsi ti možje niso le grajščaki, temveč ob enem tudi špekulantje in so zlasti z grajenjem železnic in podobnih podjetij obogateli. Ljubši so jim gotovo vsakovrstne

kajti imel sem dva močna zaveznika, mater in teto, ki sta me krepko podpirala. Materi se je bila ljubljiva Slavica zelo prikupila, teti pa se je imela spolniti njena srčna želja, da me vidi oženjenega. Posebno odločno naskočila je očeta teti, ter se mu je zagrozila, da bode sama stvar uredila brez njega, ako se bode še dalje upiral.

Oče je popustil, ter so se naše domače razmere uredile na vsestransko zadovoljnost, katero je teti še povečala z nepričakovano bogatim ženitnim darom.

Poroka je bila v Ljubljani. Po poroki pa sva se odpeljala na Bled, kjer so nas spomini zadržali nekoliko dni; z Bleda potovala sva v Celovec, iz Celovca v Gradec, odtod v Pešto, iz Pešta v Zagreb in iz Zagreba domov.

Moja tašča preselila se je, da ni sama ostala, iz Ljubljane v Petelinovo ter je tu večji del moji teti družico delala. Bili sta veliki prijateljici.

Naj pristavim še to: Značaj moje žene je bil tak, da sem se vedno čutil srečnega. Najine želje so bile vedno v soglasji, in boljšega temelja zakonski sreči ne poznam. Podpirala sva drug drugega tudi v narodnem delu, toda o tem nečem govoriti, le to rečem s ponosom, da v našem trgu ni tako v narodnem duhu odgojevanih otrok, kakor so moji. Kadar zatisnem oči, imel bom zavest, da moje mesto, katero sem zavzemal, kod ud slovenskega naroda, ne ostane prazno. (Dalje prih.)

špekulacije, če se da kaj prislepariti, kakor članstvo gospodske zbornice.

Dogodki v Armeniji. V Zejtunu sedaj razsajajo razne nalezljive bolezni, legar, škorput itd. Vzrok je velika revščina, ki vlada mej prebivalstvom. Pa tudi mej turškimi vojaki razsajajo bolezni, če tudi ne tako hudo. Bati se je, da se naposled iz Armenije še v Evropo zanese kakšna bolezen. Turčija v takih razmerah ne more skrbeti za zboljšanje sanitetnega stanja, ko bi tudi dobro voljo imela.

Delitev Turčije. V tem, ko se od jedne strani poroča, da sta Rusija in Turčija sklenili zvezo, se pa od druge zagotavlja, da Rusija dela na razdelitev Turčije. V Peterburgu imajo baje že pripravljen cel načrt za razdelitev turške države. Rusija dobi Armenijo, azijske pokrajine do Aleksandrette in Carigrad, Francija Sirijo, Palestino in Jeruzalem, Anglija Egipet in vzhodno obrežje perzijskega zaliva, Avstrija Srbijo in Makedonijo, Italija Tripolis, Grško, Tesalijo, Kreto in otoke Egejskega morja. Nam se pač zdi vsa stvar jako neverojetna. Čudno je že to, da se hoče uničiti svoboda Srbije in Grške, na drugi strani pa ni nič določenega, kaj bi se zgodilo z Bolgarijo. Rusija bi gotovo Avstriji ne pustila prisvojiti si Srbije in Italiji Grške, ako bi se njej ne priznala Bolgarija. Vso stvar si je izmislil kak časniki ali pa je prišla v liste iz kake diplomatske pisarne z namenom, da se izve, kaj porečejo na to razne države. Nekateri države bi seveda s tako delitvijo bile zadovoljne.

Dopisi.

Iz Planine, 3. februarja. Pretekli teden so se vršile pri nas občinske volitve pod takim pritiskom in terorizmom, kakor do sedaj še nikoli, kar Planina stoji. Že mesec dni pred volitvami je vabil naš gosp. župnik moške in ženske volilce v farovž, jih tam obdeloval, pestil in s svojim rujnim vincom napajal, ubozega gosp. kapelana Lojzeta pa je po fari od hiše do hiše podil, da je revež komaj sapo lovil. Ker pa vse to še ni zadostovalo, stopical je v svojem veličastvu tudi sam po hišah onih siromakov, kojih razen ob času volitev, niti ne pozna, privzel si nekaj brezobnih babnic na pomoč, opisal v nedeljo pred volitvami z lece uboge liberalce tako, da si nerazsoden človek mora misliti, da so to res sami pravcati peklensčeki. Poleg vsega navedenega so pa frčala iz farovža razna pretilna pisma na vse strani. Ne omenjaje družih, naj zadostuje le ono, pisano zadnje jutro pred volitvijo g. Ivanu Tršarju, strojarju in posestniku v Planini. V tem listu se mu je strogo zabičevalo, da, če že nikakor noče voliti fajmoštrovih pristašev, naj vsaj izpusti gg. J. Premenška in Lavriča, ker drugače bode izginil božji žegenj od njegove hiše za vselej. Da je bila po takem nezaslišanem ravnanji in vsiljevanji v smislu „Slovenčevega“ poročila zmaga res dokaj lepa, priznavamo tudi mi, a častna pa ni bila nikakor. Če so v tretjem razredu zmagali zaslepljeni nevedneži — brez vdeležbe vsaj deloma zavednih volilcev —, koje lahko pelješ samo z ocvrtim komarjem vrh gromade, ne pa kar na celega od katoliškega sklada plačanega prasca in sod sladkega vinca, ni pri našem ubožnem in popolnoma zbeganem sicer skozi in skozi poštemem kmetiču nič čudnega; v drugem razredu — kjer je bil pa že itak bolj slab „left“ — je pa itak zmagal klobuk. Značilno pri tej volitvi je bilo osobito to, da je najsilnejši agitator, gosp. Janez Podboj, kot vzgled vsem drugim volilcem v prvem razredu volil prvi sam sebe odbornikom — „Slovenec“ pravi, da je to za gg. nadučitelje značilno —, a pri vsem trudu in naporu delovanji šele po žrebu kot zadnji namestnik na — sori ostal. Ponašati se torej s to volitvijo ne morete vi razširjevalci sovraštva in nesloge kar nič, ker ljudstvo sploh pravi, da je to očitna kazen božja! Čudno, jako čudno se nam tudi zdi, da naš po vsej Pivki in Čufarji dobro znani „Slovenec“ poročevalec brez gosp. Lavriča nobenega — sicer jako neslanega — poročila o volitvah skleniti ne more. So li temu vzrok ona priliznjena pa zavrnjena pisma glede prve Modičeve kandidature? Nima li gosp. Lavrič kot jeden prvih davkoplačevalcev v volitvenih zadevah vsaj toliko besede, kakor oni možakarji, ki besedo „davek“ le po imenu poznajo, pa vender delajo največjo zgago po vsej občini?! Mi nimamo baš vsak dan po štirindvajset ur prostega časa na razpolago, da bi se z „gospodi“ prepirali, a počakali jih bomo pa še, če se nam bo zdelo vredno in potrebno. Vi sejete sedaj le veter, želi boste pa silen vihar! Dixi.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 5. februarja.

— (Deželni zbor kranjski) imel bode jutri svojo XIII. sejo.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Ker vsled sobotnega koncerta ni upati, da bi bila za petek določena predstava dobro obiskana, ne bode ta dan

predstave in se porabi oder za škušnjo za „Precijozo“. Prihodnja slovenska predstava bo v nedeljo in sicer se bode igrala znana burka „Lumpacij Vagabund“, za predpustni čas gotovo jako primerna igra. V torek dne 11. se bode pela „Prodana nevesta“ in sicer na korist naše dične in občepriljubljene primadone gospodične Ševčikove.

— (Slovensko gledališče.) Sinočno predstavo „Trubadurja“ smemo prištevati najboljšim opernim predstavam v tekoči sezoni in živahno ploskanje občinstva je pričalo predstavljalcem, kako izredno zadovoljni so poslušalci. Beneficijantu gospodu Purkrabeku so se takoj pri nastopu kakor pri odprtju sceni in koncem dejanj prirejale tako presrečne ovacije, da se je iz njih lahko prepričal, kako iskrene simpatije si je pridobil, vrh tega pa se mu je ob burnem ploskanju vročil krasen venec z velikimi trakovi. V posamičnosti sinočne predstave se ne bomo spuščali, ker smo prav pri predstavah „Trubadurja“ že obilokrat imeli priliko, ocenjati prve naše moči. Gospod beneficijant Purkrabek, gospodični Ševčikova in Jungmannova ter gospoda Nolli in Vašiček so se odlikovali, kakor pri najboljših predstavah te opere — s tem je povedano vse. Gledališče je bilo skoro razprodano.

— (Družbinski večer ljubljanskega „Sokola.“) Zanimanje za to prvo večjo veselico v „Narodnem domu“, ki se bo vršila dne 6. t. m. je jako veliko. Pokazalo se bo pri tej priložnosti, kaka je akustika v telovadnici. Da se ta do dobra preskusi, svirala bo godba na galeriji, pevski društvi „Ljubljana“ in „Slavec“ nastopita pa na odru nad stopnjicami pri glavnem uhoju. Vzpored je jako obsežen in zanimiv. Pričakovati je torej velike udeležbe. Želeti je, da pridejo Sokoli v kar največjem številu v društveni obleki, da se tem lepše poslavi prvi nastop „Sokolov“ v svojih prostorih.

— (Državno podporo) v znesku po 200 gld. na leto je dovolilo poljedelsko ministerstvo kmetijski družbi kranjski za l. 1896., 1897. in 1898. v svrhu riborejnih preiskav.

— (Plesni venček gostilničarjev in kavarnarjev.) Odbor za prireditev plesnega venčka gostilničarjev in kavarnarjev nas prosi objaviti, da so vabila na ta venček, ki se bo vršil 12. t. m., že razposlana; če bi morda kdo pomotoma ne bil dobil vabila, a se hoče venčka udeležiti, izvoli naj se zanj pismeno ali ustno oglasiti pri gosp. Franu Orešku, trgovcu in gostilničarju na Sv. Petra cesti št. 9., ker brez vabila ustop ni dovoljen.

— (Trije obstreljenci) V deželno bolnico so bili tekom včerajšnjega dne vzprejeti kar trije obstreljeni možje. Prvi je doma iz Št. Petra na Krasu in je bil pri nekem ženitovanju zavrtno obstreljen, najbrž iz ljubosumnosti. Strel ga je zadel v koleno ter mu je popolnoma razdrobil, tako, da se je ranjencu morala odvzeti noga, v kateri so zdravniki našli nad 30 šiber. Drugi obstreljenec je bil pri fantovanju ranjen in sicer v glavo, v kateri se je našlo vse polno šiber. Tudi ta ranjenec pravi, da je bil žrtev ljubosumnosti. Tretji ranjenec je doma iz Medna nad Št. Vidom. Po njegovem pripovedovanju je bil slučajno ranjen. Sedel je v krčmi, oštir pa se je pri drugi, kakih pet korakov oddaljeni mizi igral z revolverjem. Ta se je slučajno sprožil, kroglica pa je zadela nič zlega slutečega gosta ter mu prebila gornjo desno čeljust. Nehote se nam vsiljuje vprašanje: čemu imajo ljudje na kmetih revolverje itd. in to v krajih, kjer vlada uzorna varnost, za katero se je zahvaliti našim neumornim orožnikom?

— (Polijske vesti.) Postopača Janez in Jernej Maček zabavala sta se sinoči s tem, da sta raztrgala vrtno ograjo posestnici Mariji Furjan v Kurji vasi. Ko ju je policijski stražnik Kržan zaradi tega hotel aretovati, udaril ga je Jernej Maček s kamenom po glavi ter ga težko ranil. Postopača bila sta zaradi javnega nasilstva izročena deželnemu sodišču.

— (Popravek.) V včerajšnjem listku („Tevs eboran“) sta na prvi strani, v prvi koloni, mej drugo in tretjo vrsto od zdočaj izostala po pomoti stavka: „Za vraga, kaj pa je vendar s prstom!“ Bil sem že malo nevoljen.

— (Mušica) V deželnozborski dvorani: I. sluga: Ti, zadnjič, ko je bil sprejet Pfeiferjev predlog, je pa klerikalec X. iz gole hudomušnosti in veselja začel liberalnim gospodom suknje oblačiti! II. sluga: I seveda — ker jih bo sedaj tem lažji — kmetom slačil!

— (Iz Velikih Lašč) se nam piše 8. t. m.: V nedeljo dne 2. t. m. imeli smo v gostilni gosp. Benedika občni zbor novoustanovljenega „Gasilnega društva“. Prostor, primerno okrašen, so bili napolnjeni podpornih in izvršujočih udov. Volili smo odbor po sledečem redu: Načelnikom je bil izvoljen občepriljubljeni gosp. Janko Globočnik, njega namestnikom gosp. A. Benedik. Čistovodjema družih odelkov pa gosp. Ferd. Doganotz in gosp. Fr. Grebenc, njihovima namestnikoma pa gospoda Virant in Ivanc. Tajnik je gosp. Pavčič, blagajnik pa g. Verderber. Nadzornikom društva smo volili g. Jos. Škofica. Takoj po lepem pozdravu g. načelnika je zavladalo občno veselje. Omeniti moram s hvaležnostjo še govor gosp. c. kr. dež. sod. svetnika Šušljaja. Tako se mora navdušiti ljudi za dobro stvar. Gosp. Hočevar in gosp. Škofic sta tudi spregovorila nekaj umestnih besed. Ljudstvo je imelo v tem največje zaupanje, da smo se zopet jedenkrat zbrali vsi skupaj, združeni za dobro stvar, kakor gg. uradniki, duhovniki, trgovci, obrtniki in kmetje. Za tem se je razvila prosta zabava in se je vršila v najlepšem redu in veselju še v pozno noč.

— (Iz Ribnice) smo dobili več ostrih dopisov glede vabil, katera razpošilja prostovoljno gasilno društvo ribniško. Vabila so tiskana v slovenskem in nemškem jeziku, a prvo odlično mesto zavzema — nemščina. To je res jako — čudno!

— (Talijo) za rešitev življenja v znesku 26 gld. 25 kr. je deželna vlada dovolila Janezu Taborju, Francu Knezu in Antonu Koširju iz Smarčve pri Boštanju in Francu Javoršku iz Rodice, prvim trem, ker so rešili Janeza Javornika iz Save, zadnje imenovanemu, ker je v potresni noči rešil v hiši za suto rodbino Janeza Rojca.

— (Čitalnica v Ljutomeru) priredi dne 12. svečana ob polu 8. uri zvečer v dvorani gosp. Vaupotiča sijajni ples. Pri plesu bode svirala prva južno ogerska ciganska godba „Šarközy Šandor“ iz Čakovca. Vstopnina za obitelj 3 krone, posamezne osebe 2 kroni. Kostumi dobro došli.

— (Ilustracija primorskega pravosodja.) Goriški židovski odvetnik Morpurgo je v neki civilnopravni zadevi po krivem prisegel, a kaz. sodišče, pred katero je bil vsled tega postavljen, ga je oprostilo. Kritikovati sodbe ne smemo, sicer je pa upati, da se to zgodi v drž. zboru. Zanimivo pa je, da je koncem obravnave drž. pravdnika namestnik dr. Sanzin naznanil ničnostno pritožbo, drž. pravdnik Canevari jo pa po dogovoru z višjim drž. pravdnikom Gertscherjem, h kateremu se je nalašč peljal v Trst, ni uležil. V deželnem zboru goriškem so grof Alfred Coronini in tovariši stali naslednjo interpelacijo: „Ker je tukajšnjemu prebivalstvu fur-lanske in slovenske narodnosti splošno znana vsiljenost odvetnikov židovskega rodu; ker je istemu prebivalstvu dobro znano prijateljsko občevarje sodnikov pri tukajšnjem ces. kr. okrožnem sodišču z odvetniki sploh in z doktorjem Marko Morpurgo posebej; ker je prebivalstvo slovenske narodnosti vajeno slišati vse obravnave pred c. kr. okrožnim sodiščem v Gorici le v italijanščini in je odvetnik doktor Marko Morpurgo eden glavnih stebrov goriškega italijanstva; ker je vsled zatezanja kazenske preiskave proti istemu in vsled proglasitve oprostilne sodbe ljudstvo splošno vznemirjeno in trpi ugled sodišča; si podpisani usojajo vprašati: 1. Ali je Njega Prezvzišenosti znana kazenska zadeva proti odvetniku Marku Morpurgo radi krive prisege? 2. Kako je opravičiti okoliščino, da se prošnji zasebnega udeleženca Ivana Katnika za odreditev drugega sodišča ni ugodilo, — oziroma: kako je to, da zastopnik državne oblasti pred sodiščem t. j. c. kr. državno pravdnitvo ni delalo na to, da bi se preiskava in sodba vršila pred drugim sodiščem? 3. Ali misli Njega Prezvzišenost po državnem pravdnitvu delati na to, da se za slučaj razveljavljenja proglašene sodbe odredi za obravnavanje sodni dvor izven področja ces. kr. višjega sodišča tržaškega? 3. Kako zadoščenje misli dati žaljenemu pravnemu čutu prebivalstva?“

— (Pevsko društvo „Nabrežina“ in „Bralno društvo“ v Nabrežini) priredita dne 9. februarja v dvorani gospoda Ignacija Tance-ta veselico z jako raznovrstnim vzoredom. Vstopnina: K besedi za osebo 20 kr. — k plesu z gospode z jedno družico 1 gld., posamezne ženske 50 kr. — sedež 20 kr. Udje pevskega in bralnega društva plačajo k besedi polovico. Začetek ob 6. zvečer.

— (Lepa disciplina.) Vojaška oblast je vojaški godbi prepovedala svirati izzivajočo tržaško-irendentsko himno „Viva San Giusto“, a kapelnik, tržaški Lab, se za to prepoved ne meni in godba svira rečeno himno še vedno. Res, prav lepa disciplina!

— (Karakteristično.) Po izstopu hrvatskih in slovenskih poslancev iz isterskega dež. zbora, je korespondenčni urad nekaj časa stereotipno poročal „Die slavischen Abgeordneten sind der heutigen Sitzung ferne geblieben“. Najbrž pa se je zdelo nekemu gospodu v Trstu, da tako poročanje preveč pozornosti vzbuja, da občinstvo vedno spominja na famozne isterske razmere, kajti korespondenčni urad je ta način poročanja hkrati opustil in sedaj javlja le „in der heutigen Sitzung waren 19 Abgeordnete anwesend“. — O Spiegelberg, saj te poznamo!

* (Nepravi policijst.) V soboto je na Dunaji prišel k zasebnici Ivani Brauhuth tridesetletni človek,

ki je rekel, da je policijski uradnik. Pokazal ji je menico za 200 gld. Rekel jej je, da je njen sin to menico ponaredil. Ako ne plača takoj teh 200 gld., bode sin zaprt. Ker je došlec jako pogumno nastopil, mu je verjela in dala denar. Potem se je pokazalo, da jo je le neki slepar opeharil za 200 gld.

* (Bombini atentat.) Predvčerajnjem je v Bukarešti v hiši odvetnika Moldovana razletela se dinamična bomba in poslopje precej poškodovalo. Popokala so tudi vsa stekla v sosednih oknih. Napad baje ni niti političnega, niti anarhističnega značaja. Prouzočil ga je baje neki belgijski dijak, ki ima neko pravdo, v kateri odvetnik Moldovan zastopa nasprotnika njegovega.

* (16.000 volov) so te dni pobili v Bologni na Laškem. Meso se dene v pušice in pošlje italijanski vojski v Afriko.

* (Pretep mej mornarji.) V Antwerpenpu so se mornarji nekega nemškega in nekega angleškega parnika stekli zaradi nekega političnega razgovora. Osem Nemcev in šest Angležev je hudo z noži poškodovanih.

Darila:

Za družbo sv. Cirila in Metoda je izročila litijsko šmartinskim Slovenkam gđ. Alojzija Porenta iz Šmartna pri Litiji 14 kron 6 vin., katere je nabrala včeraj pri ženitovanju svoje sestrčine gosp. Minke Porente. Darovali so gg. Jos. Vrtovec, Josip Krištof in I. Hafner iz Ljubljane za cvetke po 2 kroni; g. Schachinger iz Litije 1 krono; drugo so darovali ostali svatje. Živela vrla nabiralka, ter darovalke in darovalci.

Zahvala. Vesela družba na Vrhniki je za učiteljski konvikt darovala 22 kron, želeča učiteljskemu stanu, kot pospeševalju slovenske zavednosti najboljše prihodnost. Darovali so g. dr. Marolt 11 kron, gosp. dr. Rogina 2 kroni, g. Blažonček, gos. Ballis, g. Rozman, g. Kapel, g. Müller, g. Korenčan, g. Štiglic, g. F. Jelovšek in podpisani po 1 krono. Tem potom si štejem v čast javno zahvalo izreči vsem č. gospodom darovalcem, zlasti pa g. dr. Maroltu, kateri je svojo ljubezen do učiteljstva pri tej priliki tako vedno pokazal. — Arko, učitelj.

Književnost.

— „Stenografa“ izšla je 7. in 8. številka z raznovrstno vsebino.

— Letteratura popolare dei Croati-Serbi. Trieste. Tipografia Pastori. 1895. Str. 82. Cena 1 K. Edizioni del „Pensiero Slavo“. Prof. Melko Lucia novič, jeden najboljših poznavalcev hrvatske tradicionalne literature je priobčil v tržaškem tedniku „Se Pensiero Slavo“ korenito studijo o narodnem pesništvu hrvatskem, katere je zdaj izšla v posebni knjižici. Želeti je, da bi se ta izvrstna razprava razširila čim bolj, da bi iz nje spoznali Italijani, kake zaklade hrani v sebi narodna literatura hrvatska.

Brzjavke.

Dunaj 5. februarja. Iz uradnih krogov se javlja, da je zakonski načrt o preuredbi uradniških plač že izgotovljen. Po tem načrtu, kateri se na profesorje in na durniste nič ne ozira, se bodo troški za uradniške plače povišali za 17 milijonov. Vlada namerava te troške pokriti s povišanjem davka na pivo in na spirit — davek na spirit se namerava povišati od 35 gld. na 50 gld. — vrh tega pa se bo povišal davek od dedščin.

Dunaj 5. februarja. V dež. zboru je protisemitski posl. Gregorig provociral z obdolžitvijo, da je ves deželni odbor nizjeavstrijski podkupljen in da je tudi vladno postopanje glede čeških železnic posledica podkupljenja, tolik škandal, da se je morala seja zaključiti.

Praga 5. februarja. V odseku za posvetovanje o nemškem predlogu glede volitev po kurijah je podpredsednik češkega nameštstva Stummer v imeni vlade izjavil, da vlada priznava pravico nemških poslancev, imeti svoje zastopnike v vseh dež. institutih, ter pristavil, da se o Schlesingerjevem predlogu izreče pri specialni razpravi. Nemci niso zadovoljni s to izjavo.

Budimpešta 5. februarja. Uradni list javlja, da se je veliki župan Miklos zaradi sleparij z železniškimi koncesijami odpustil iz državne službe.

Sofija 5. februarja. Uradno se javlja, da bode ruski car kumoval pri prekrstu princa Borisa. Tukajšnji meščani se bodo zastopniku carjevemu s posebnim vlakom do meje nasproti peljali. Eksarh pride 9. t. m. sem. V soboto bo na čast ministerskemu predsedniku Stojlovu velik banket. K prekrstu princa Borisa pridejo deputacije iz vseh krajev.

Beligrad 5. februarja. Vest pariškega lista „Figaro“ glede poroke kralja Aleksandra s črnogorsko princezino Heleno se dementuje.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Jožefa Ziberna zemljišče v Čeliah, cenjeno 1300 gld., dne 10. februarja in 13. marca v Ilirski Bistrici.
Danijela Pogačnika in ml. Pavle Hermine, Stanislava in Ane Kermavner deleži poprej Jere Zagorčeve polovice posestva v Karlovskem predmestju v Ljubljani, cenjeni 63 gld. 36 kr. in 21 gld. 12 kr., dne 10. februarja in 16. marca v Ljubljani.
Valentina Šilca posestvo v Zamostecu, cenjeno 548 gld., dne 11. februarja in 10. marca v Ribnici.

Meteorologično poročilo.

Febr.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
4.	9. zvečer	749.9	- 2.4	sr. svzh.	jasno	
5.	7. zjutraj	749.5	- 8.0	sl. jzah.	megla	0.0
"	2. popol.	746.9	+ 3.5	sl. jvzh.	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura -3.4°, za 2.1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 5. februarja 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	05	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	10	"
Avstrijska zlata renta	122	"	55	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	50	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	70	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	10	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1045	"	-	"
Kreditne delnice	378	"	75	"
London vista	121	"	20	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	22 1/2	"
20 mark	11	"	84	"
20 frankov	9	"	61	"
Italijanski bankovci	44	"	15	"
C. kr. cekini	5	"	69	"

Dne 4. februarja 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	150	gld.	-	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192	"	25	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	"	50	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	"	20	"
Kreditne srečke po 100 gld.	197	"	-	"
Ljubljanske srečke	23	"	25	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	"	75	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	174	"	25	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	487	"	-	"
Papirnati rubelj	1	"	28 1/2	"

Zahvala.

Osobe tvrde **Henrik Kenda** zahvaljuje se tem potom vsem, ki so umrlemu gospodu

Dragotinu pl. Pisačiču

trgovskemu pomočniku

pri njegovem pogrebu toliko sožalja izkazali, posebno pa gg. pevcem društva „Ljubljane“ za ginjačo petje. (1790)

V Ljubljani, dne 5. februarja 1896.

Naznanilo.

Vsem častitim damam naznanjam, da sem se vsled rušenja hiše, Poljanska cesta šte. 24, preselila in stanujem od sedaj na dalje

na Št. Peterski cesti št. 57, I. nadstropje.

Z priporočljivim spoštovanjem

Marija Altman

(1852-3)

izučena babica.

Slovenske in nemške stenografije. kakor tudi koncepta in manipulacije popolnoma vešč, 30 let star

odvetniški uradnik

1886 primerne službe. Vstop po dogovoru. — Posodbje pod „M. L.“ na upravništvo „Slov. Naroda“. 1875-2)

800

hrastovih pragov (Schweller)

1.80 m dolgih, pripravnih za pokrivanje mostov in grap, kakor tudi za babe pri vrtnih ograjah. **Je na prodaj.** — Več pové J. Lavrenčič, Dunajska cesta št. 25. (1834-4)

Stanovanje.

Drugo nadstropje v Židovskih ulicah št. 1 s 5 sobami in pritliklinami se odda za **majniški termin.** (1867-2)
Več povesta **Ferd. Bitina in Kasch.**

!! Redka prilika !!

12 finih žepnih robcev zastoj.

Ker nam je glavno dunajsko skladišče naročilo, da razpustimo popolnoma tukajšnje podružnice, moramo najboljše in najfinije perilo razprodati po upravo nečuvno nizkih cenah; tako

6 moških srajo iz finega angleškega šifona, lepo izdelane, s čveterostrokimi prsi, 6 gld. 25 kr. — **6 ženskih srajo** iz najfinijege angleškega šifona, s prekrasnim vezivom izdelane, 6 gld. 40 kr. — **6 ženskih srajo** iz modrega platna, 5 gld. 50 kr. — **6 moških spodnjih hlač** iz finega kretona, 4 gld. — **Vsakdo, ki si naroči 1/2 tucata perila, dobi 1 tucat žepnih robcev zastoj.**

Pripominim, da moje perilo ni izdelano iz preležanega platna ter jamčim za isto 5 let. Zato naj nikdo ne zamudi te prilike, dokler je kaj blaga. Razpošila proti poštnemu povzetju dunajska podružnica in jemlje tranko nazaj, kar bi ne ugajalo. (1882)

Ch. Jungwirth v Krakovu
Dittelsstrasse 64/S.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktor pl. Trnkóczy-jeva
tinktura za kurja očesa.

Gotovo sredstvo proti kurjim očesom in proti utrjenju kože na nogi. Ima veliko prednost, da se samo s čopičem namaže na bolni del.

1 steklenica z navodilom, kako se rabi, in s čopičem vred 40 kr., dvanajstoriga 3 gld. 50 kr. Dobiva se (1765-2)

v lekarni Trnkóczy-jevi
poleg rotovža v Ljubljani.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

2 lepi stanovanji

obstoječi iz 3 sob, kuhinj in pritiklin, se dasta **takoj v najem.**

Kje? pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“. (1861-3)

Mašinist za tovarno

mlad, zdrav in soliden, ki je ob enem tudi kurler in se razume na ključavničarstvo, **vzprejme se takoj.** Ker parni stroj dela samo dvakrat v tednu, bi dotičnik ostale dni opravljal kake hišne popravke. — Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (1877)

Hiša na prodaj.

V dobrem stanu, še ne dolgo z nova postavljena hiša s 6 sobami, 2 kuhinjama, čumrato, prostorno kletjo, sušilnico za meso, vodnjakom z dobro pitno vodo in k hiši spadajočo njivo, **se prod.**

Hiša stoji tik ceste, jedno uro od Ljubljane na prav lepem prostoru, 5 minut od farne cerkve in 10 minut od velike tovarne. (1870-3)

Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Na najnovejši in najboljši način

umetne (1504-23)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**, — odstranjuje **zobne bolečine** z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel

poleg čevljarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstr.

Išče se

klet

zunaj mesta, v kateri bi se lahko namestile 4 posode po 60 veder vsebine. Isto tako se **kupijo**

3 sodi

po 30-60 veder vsebine. — Več pové iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“. (1866-2)

česalnico in brivnico

v Šelenburgovi ulici št. 3

v dr. Kosler-jevi hiši in si usoja slavnemu občinstvu jamčiti za najboljšo in najhitrejšo postrežbo. — Priporočevaje se za obilen obisk, beleži (1868-3)

s spoštovanjem

Štefan Kostanjec.

Lepo posestvo

v dobrem stanu, z lepo hišo, **proda se ali pa odda v najem iz proste volje.** — Več pové upravništvo „Slovenskega Naroda“. (1888-1)

Št. 25.518.

Ustanova za realce.

ex 1895.

S pričetkom tekočega šolskega leta izpraznjena je jedna **cesar Fran Josipovih ustanov za realce** v znesku 50 gld. na leto.

Pravico do teh ustanov imajo v Ljubljano pristojni in ko bi takih prostorcev ne bilo, na Kranjskem rojeni ubožni dijaki tukajšnje c. kr. višje realke.

Prošnje z dokazili o domovinstvu, oziroma o rojstvu na Kranjskem, potem o ubožstvu in o napredovanju v šoli, vložiti je **do 26. februarja letos** pri ravnateljstvu tukajšnje c. kr. višje realke.

Mestni magistrat ljubljanski

dne 28. januarja 1896.

(1857-2)

Fotografija.

P. n.

Usojam se najudaneje javiti, da je moj atelié odslej

(1860-3)

v Frančiškanskih ulicah št. 12, pri tleh.

Atelié je opremljen z več vzprejemnimi in toaletnimi sobami in vsem novodobnim komfortom in tehničnimi novimi iznajdbami, kar mi bode omogočilo, izvrševati vsa dela najskrbneje in točno in ustrezati vsem zahtevam.

Z udano prošnjo, da se mi blagovoli ohraniti tudi nadalje zaupanje in naklonjenost, katero sem užival doslej, se priporočam z največjim spoštovanjem in ujudaneje

Aleksander Landau.

Koncert Nadine Slavjanske.

Koncert Nadine Slavjanske z ruskim pevskim zborom, v katerem je 42 oseb (gospodov in dam)

bode

v soboto dne 8. februarja 1896 v deželnem gledališču.

Naročila za vstopnice za **Nadine Slavjanske koncert** se od danes vzprejemajo pri gledališki blagajni.

Ravnateljstvo nemških predstav v deželnem gledališču.

Ker se po vstopnicah za koncert ruskega pevskega zbora Nadine Slavjanske jako popraša, se p. n. naročniki prosijo, da kolikor hitro mogoče s svojimi prostori razpolagajo, da se bodo oziroma mogli dalje oddati.

(1891)